

Forslag

til

Lov om sygehusvæsenets deltagelse i uddannelse inden for kliniske fag ved det lægevidenskabelige studium m. v.

Fremsat den 21. marts 1975 af *undervisningsministeren*.

§ 1. Undervisningsministeren fastsætter efter forhandling med indenrigsministeren, ved hvilke sygehuse m. v. i amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner undervisningen i kliniske fag ved det lægevidenskabelige studium og tandlægestudiet skal foregå.

§ 2. Staten yder amtskommuner og kommuner refusion for merudgifter, der er forbundet med, at den i § 1 nævnte undervisning henlægges til sygehuse under de pågældende sygehusvæsen.

Stk. 2. Ved opførelse, ombygning eller køb af bygninger samt ved indretning af særlige

lokaler til undervisningen kan der af staten ydes tilskud til hel eller delvis dækning af de hermed forbundne udgifter.

Stk. 3. De nærmere regler om ydelse af refusion og tilskud efter stk. 1 og 2 fastsættes af undervisningsministeren efter forhandling med indenrigsministeren.

§ 3. Loven har virkning fra den 1. april 1975.

Stk. 2. Lov nr. 233 af 27. maj 1970 om organisation af den kliniske del af den lægevidenskabelige studenterundervisning m. v. ophæves.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

I. De gældende ordninger.

I.1. Nyordningen af det lægevidenskabelige studium i 1967.

Det lægevidenskabelige studium består, jfr. anordning nr. 296 af 26. juni 1967, af to dele, en 1. del og en 2. del.

Studiets 2. del, der er normeret til 7 semestre, 3½ år, kaldes den kliniske del og omfatter dels de egentlige kliniske fag, som f.eks. medicin og kirurgi, dels teoretiske fag, som f.eks. farmakologi og mikrobiologi. Undervisningen i de teoretiske fag foregår på universitetsinstitutter, hvorimod undervisningen i de kliniske fag foregår på hospitalsafdelinger.

Undervisningsministeriet, j. nr. 1974. 12152-1.

Et af formålene med den nye eksamens- og studieordning af 1967 var gennem en mere effektiv tilrettelæggelse og intensivering af undervisningen at opnå en studietidsforkortelse. Ved forberedelsen af den ny studieordning, var man imidlertid klar over, at denne i sig selv ville betyde en forøget undervisningsmæssig belastning af Rigshospitalet. Hertil kom, at den af Sundhedsstyrelsen planlagte specialistordning og postgraduate uddannelse, d. v. s. den uddannelse, der ligger efter kandidateksamen, ligeledes vilde stille øgede krav til Rigshospitalets undervisningskapacitet. Dette ville ikke kunne undgå at påvirke Rigshospitalets muligheder for at varetage dets særlige funktion som landshospital, herunder udviklingen af nye specialer, og varetagelsen af den